

[Haunstrup Clemmensen.]

ud fra, at en række af disse spørgsmål — og det må vel ikke mindst en fremtrædende fagforeningsformand erkende og respektere — vedrører arbejdsmarkedets aftaleområde, og så længe man ikke dér har prøvet, hvor langt man kan komme, kan man vel ikke fra de politiske myndigheders side gribe ind; men i samme øjeblik man ikke dér kan komme tilstrækkelig langt ad frivillighedens vej, er også det konservative folkeparti parat til at drøfte disse spørgsmål.

En række af de andre forhold, som hr. Anker Jørgensen nævnte, f. eks. trægheden i forhandlingssystemet, går jeg ud fra man først og fremmest bør forsøge at løse ved forhandlinger hovedorganisationerne imellem.

Derimod er der et andet forslag, stillet af socialdemokratiet, hvorimod SF har givet det en anden formulering, som vi er mere betænkelige ved, som vi rent ud sagt ikke finder sagligt velbegrundet. Det er forslaget om en kraftig forøgelse af lønmodtagerfradraget fra 1.500 kr. til 2.500 kr. Her vil jeg gerne for det første erindre om, at socialdemokratiet selv oprindeligt ønskede 1.500 kr., og at socialdemokratiet heller ikke efter, at det var blevet opposition, hvor fristelsen på det ene og det andet område måske har været noget mere veludviklet, faldt for fristelsen, men tværtimod, også da kildeskatteloven skulle endeligt gennemføres, var enig i spørgsmålet om de 1.500 kr. Nu stiller man forslag om at forhøje lønmodtagerfradraget med 1.000 kr., det er sådan et passende rundt beløb. Jeg spørger for det første, om de mennesker, der ikke er lønmodtagere, men har beskedne indkomster, om man ikke synes, man begår en uretfærdighed over for dem. Findes der ikke både i landbruget og i bybefolkningen adskillige borgere, der har væsentligt mindre indkomster end store grupper af lønmodtagerne? Vil det derfor ikke være en ensidighed og en urimelighed over for disse borgere, og vil det ikke også være således, at en så kraftig forhøjelse af lønmodtagerfradraget helt ændrer karakteren af dette fradrag? Derfor mener jeg, man må sige, at dette forslag mildt udtrykt er meget dårligt gennearbejdet og lidet vel betænkt. Vi kan i hvert fald ikke medvirke til dets gennemførelse.

Må jeg til slut have lov at understrege, at der også efter det konservative folkepartis opfattelse kan forhandles om meget i den nuværende økonomiske situation, og at der bør forhandles om meget. Men jeg vil gerne understrege, at der er i 21 mands udvalget forhandlet om meget på disse områder. Der er en kendsgerning, som jeg synes vi må lægge til grund, nemlig at der både fra oppositionspartiernes side og fra regeringspartierne side er en vilje til at give den fulde beskæftigelse den højeste prioritet overhovedet i den økonomiske politik. Vi er uenige om virkningerne på en række områder, der er ikke en voldsom uenighed, men en vis uenighed om, hvor stærk en finanspolitisk stramning der skal gennemføres. Selv om der er denne uenighed om visse af midlerne, måske endda ikke om midlerne, men om virkningen af midlerne, var der dog så ikke grund til at understrege, for ikke at gøre afstandene endnu større i det danske folkestyre, at i denne situation har der været forhandlet — sagligt forhandlet — ud fra enighed om den målsætning om den høje beskæftigelse, der skal opnås? Der har ulykkeligvis ikke været mulighed for at opnå fuldstændig enighed om, hvor langt de enkelte midler ville række på dette område, men lad os dog ikke prøve at fremstille det på den måde, som jeg synes der var en tendens til i hr. Anker Jørgensens tale, at der var en vældig forskel; den ene gruppe i salen ønskede intet at foretage sig på disse områder, den anden ønskede sagligt at løse alle verdensgæderne.

Jeg tror, vi må erkende, at der fra begge grupperes side har været en vilje til at løse disse spørgsmål; og jeg vil på ny understrege, at den fulde beskæftigelse for os er noget helt fundamentalt i den økonomiske politik, og at det er nødvendigt at gennemføre og fastholde en finanspolitisk stramning for at sikre den fulde beskæftigelses opretholdelse.

Henry Christensen: Jeg skal for mange deles vedkommende henvise dels til, hvad jeg sagde ved debatten den 29. januar, dels til, hvad økonomiministeren har sagt her i dag. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Anker Jørgensen, at det gjorde mig ondt at høre ham bruge udtryk i forbindelse med udvalgets nedsættelse og dets